

Repertoriumnummer: 23/ 2158
Datum van uitspraak: 17/05/2023
Rolnummer: 22/790/A
Materie: Opvang asielzoekers
Type vonnis: Eindvonnis

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €
Rechtsmiddelen	

arbeidsrechtbank Gent,
afdeling Brugge

Vonnis

Kamer B6

VON : EVT

In de zaak van:

_____ verbijvende te _____ woonstkeuze
doende bij zijn raadsman Meester LOOBUYCK ALEXANDER

eisende partij,

met als advocaat meester LOOBUYCK ALEXANDER, met kantoor te 8000 BRUGGE, Langestraat 46/1.

tegen:

HET FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS, KBO: 0860.737.913, met zetel
te 1000 BRUSSEL, Kartuizersstraat 21,

verwerende partij,

- hierna afgekort als *Fedasil* -
met als advocaat meester SHAHEDA ISHAQUE loco Meester DETHEUX ALAIN, met kantoor te 1060
BRUSSEL, Amazonestraat 37.

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van volgende procedurestukken:

- Het gedinginleidend verzoekschrift neergelegd op de griffie op 22 december 2022;
- De conclusie voor verwerende partij van 14 maart 2023;
- Het administratief dossier van het arbeidsauditoraat;
- De neergelegde overtuigingsstukken.

De rechtbank neemt kennis van de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan.

De rechtbank past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

De vordering werd regelmatig ingesteld bij verzoekschrift, aangetekend verstuurd en ontvangen ter griffie op 22 december 2022.

Partijen zijn verschenen op de openbare terechtzitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge van 15 maart 2023, waar zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen, waarna de debatten werden gesloten.

Mevrouw Lisbet Phang, substituut-arbeidsauditeur, gaf schriftelijk advies, dat werd neergelegd op 5 April 2023 en ter kennis gebracht aan partijen per brief van 6 april 2023 op grond van artikel 766 van het Gerechtelijk Wetboek. Fedasil heeft hierop tijdig een repliek neergelegd op 18 april 2023.

Hierna werd de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging verliep in het Nederlands overeenkomstig artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Na beraad spreekt de arbeidsrechtbank in openbare terechtzitting en in de Nederlandse taal het volgend vonnis uit.

2. VOORWERP VAN DE VORDERING

In haar verzoekschrift van 22 december 2022 vordert eisende partij om haar vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en dus:

- Fedasil te veroordelen tot het verder verstrekken van materiële hulp aan eisende partij te 8340 Sijsele, Dorpsstraat 188 en dit totdat er een definitieve eindbeslissing is aangaande het verzoek tot internationale bescherming dat hij op 1 oktober 2020 indiende;
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad;
- Fedasil te veroordelen tot alle kosten van het geding.

In besluiten van 14 maart 2023 vordert Fedasil om

- de vordering van eisende partij ontvankelijk maar ongegrond te verklaren;
- kosten als naar recht.

3. BEOORDELING

3.1. Bevoegdheid

Huidig geschil heeft betrekking op de toepassing van de Opvangwet ten aanzien van de begunstigten van de opvang.

Eisende partij verbleef op het moment van het neerleggen van het verzoekschrift te Sijsele.

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge is bevoegd om kennis te nemen van de gestelde vorderingen (artikel 580, 8°, f) en 628, 14de van het Gerechtelijk Wetboek). Deze bevoegdheid wordt niet betwist.

3.2. Tijdigheid en naleving vormvereisten

Een beroep tegen een beslissing van Fedasil moet op straffe van verval ingesteld worden binnen de drie maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing of na de kennisneming van de beslissing indien geen kennisgeving plaats had (artikel 23 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het 'handvest' van de sociaal verzekerde).

Het beroep wordt ingesteld met een verzoekschrift dat wordt neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank of met een aangetekende brief aan de arbeidsrechtbank wordt verzonden (artikel 704 §2 van het Gerechtelijk Wetboek).

De procedure werd ingeleid bij verzoekschrift, ontvangen op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, op 22 december 2022. Het beroep is gericht tegen de beslissing van verwerende partij van 23 november 2022.

De vordering werd tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Partijen voeren hier ook geen betwisting over.

3.3. Feiten

Uit de gegevens die het arbeidsauditoraat opvroeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat eisende partij op 13 november 2020 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Deze aanvraag is nog in behandeling bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Zijn verblijf in België is dus nog gemachtigd (met onbeperkte toegang tot de arbeidsmarkt).

Uit de gegevens die het Arbeidsauditoraat opvroeg bij Fedasil blijkt onder meer het volgende (stuk 3 dossier Arbeidsauditoraat):

- aan eisende partij werd op 3 november 2020 een verplichte plaats van inschrijving toegewezen, met name de Opvangstructuur te Sijsele;
- met een beslissing van 23 november 2022 heeft Fedasil de verplichte plaats van inschrijving voor eisende partij opgeheven. Volgens Fedasil werkt eisende partij al meer dan 6 maanden als werknemer op het Belgische grondgebied en is zijn totale bezoldiging hoger dan die van het leefloon. In toepassing van de artikelen 9 en 10 van het Koninklijk besluit van 12 januari 2011 betreffende de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers met een beroepsinkomen verbonden aan een activiteit als loontrekkende, wordt de verplichte plaats van inschrijving opgeheven binnen de 30 dagen na deze beslissing. Eisende partij diende de opvangstructuur uiterlijk de eerste werkdag volgend op 25 december 2022 te verlaten.

Deze laatste beslissing van 23 november 2022 is de thans bestreden beslissing.

Op basis van algemene instructies van Fedasil aan de centrumdirecteurs werd de vertrektermijn voor alle personen die een opheffing code 207 hebben ontvangen op 23 november 2022 verlengd tot 9 januari 2023 en daarna nogmaals tot 23 januari 2023 (stuk 4 Fedasil).

Op 17 februari 2023 kende Fedasil op vraag van eisende partij een bijkomende termijn toe om de opvangstructuur te verlaten, met name uiterlijk op 23 maart 2023 (stuk 7 Fedasil).

3.4. Gronden

3.4.1. Voorwerp van het geschil

In tegenstelling tot wat Fedasil voorhoudt maken de beslissingen tot verlenging van de vertrektermijnen niet dat de vordering van eisende partij zonder voorwerp is. Immers, de beslissing tot opheffing van de verplichte plaats van inschrijving blijft bestaan: enkel de termijn waarbinnen ze wordt uitgevoerd wordt eenzijdig opgeschoven door Fedasil.

3.4.2. Motivering bestreden beslissing

Volgens eisende partij voldoet de motivering van de bestreden beslissing niet aan de vereisten van artikel 4§3 van de Opvangwet, nu zij niet individueel werd gemotiveerd.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

U geniet van materiële hulp en bent gehuisvest in het opvangcentrum van Sijsele en u werkt sinds meer dan 6 maanden als werknemer op het Belgische grondgebied.

U hebt een totale bezoldiging ontvangen die hoger is dan het leefloon.

In toepassing van de artikel 9 en 10 van het koninklijk besluit van 12 januari 2011 betreffende de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers met een beroepsinkomen verbonden aan een activiteit als loontrekkende, zal uw verplichte plaats van inschrijving bijgevolg worden opgeheven binnen 30 dagen na deze beslissing.

U moet de opvangstructuur verlaten ten laatste de eerste werkdag volgend op 25/12/2022.

De contactpersoon blijft ter beschikking voor eventuele vragen over dit besluit.

Deze motivering is bondig, maar wel individueel gemotiveerd, zowel in feite als in rechte. Er wordt verwezen naar de situatie waarin eisende partij zich bevindt. Eisende partij kende de motieven die aan de grondslag lagen van de bestreden beslissing en kon op grond van de motivering met kennis van zaken oordelen of het aangewezen was om beroep in te stellen (en te verzoeken om de bestreden beslissing in te trekken, zoals zijn advocaat probeerde met een schrijven van 20 december 2022).

3.4.3. Voor het geschil relevante regelgeving

3.4.3.1.

Elke asielzoeker heeft recht op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (artikel 3, lid 1 Opvangwet).

Onder opvang wordt de materiële hulp verstaan die op grond van de Opvangwet toegekend wordt of de maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (artikel 3, lid 2 Opvangwet).

De materiële hulp op grond van de Opvangwet wordt gedefinieerd als de hulp die verleend wordt door Fedasil of de partner binnen een opvangstructuur en die met name bestaat uit huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot diensten als tolkdiensten of opleidingen, evenals de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer (artikel 2, 6° Opvangwet).

De materiële hulp kan beperkt worden door Fedasil of de verplichte plaats van inschrijving kan gewijzigd of opgeheven worden wanneer de asielzoeker over *professionele inkomsten* beschikt. De wetgever delegeerde het vaststellen van de voorwaarden en nadere regels hieromtrent aan de Koning (artikel 35/1 Opvangwet).

Bij Koninklijk Besluit van 12 januari 2011 betreffende de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers met een beroepsinkomen verbonden aan een activiteit als loontrekkende (hierna: KB van 12 januari 2011) concretiseerde de Koning de voorwaarden en nadere regels van artikel 35/1 Opvangwet. Afhankelijk van de duur van de arbeidsovereenkomst en van het netto maandloon wordt voorzien in het *bepalen van een bijdrage tot de materiële hulp* (artikelen 5 tot en met 8 KB van 12 januari 2011) of in de *opheffing van de verplichte plaats van inschrijving* (artikelen 9 tot en met 11 KB van 12 januari 2011).

3.4.3.2.

Fedasil verwijst in besluiten nog naar artikel 13 van de Opvangwet.

Dit artikel kan evenwel geen toepassing vinden. Immers, artikel 13 Opvangwet bepaalt dat Fedasil de verplichte plaats van inschrijving die overeenkomstig de voorgaande artikelen is toegewezen in bijzondere omstandigheden kan opheffen. Daarbij wordt gespecificeerd dat de Koning de procedure bepaalt betreffende deze opheffing. Bij gebrek aan Koninklijk besluit dat de modaliteiten bepaalt voor deze opheffing in geval van bijzondere omstandigheden, kan Fedasil zich niet succesvol op dit artikel beroepen om de bestreden beslissing te motiveren.

3.4.4. Toepassing

3.4.4.1.

Fedasil besliste op 23 november 2022 om de verplichte plaats van inschrijving voor eisende partij op te heffen. Fedasil is immers van oordeel dat de beide voorwaarden van artikel 9 KB van 12 januari 2011 vervuld zijn, met name

- beschikken
 - o over een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur met een duur van minstens zes maanden of
 - o over een arbeidsovereenkomst voor een welbepaald werk waarvan de duur op minstens zes maanden kan geraamd worden of
 - o over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur waarvan de proefperiode is verstreken en waarin de partijen niet hebben afgeweken van de regels met betrekking tot de opzegtermijn bepaald in de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten op grond van artikel 11 ter §1, eerste lid van voornoemde wet;

en

- een netto maandloon ontvangen dat hoger is dan het leefloon dat ze zouden kunnen krijgen in toepassing van de artikelen 14 en 15 van de RMI-wet, naargelang de categorie waar ze toe zouden behoren als ze aan de voorwaarden zouden voldoen om hiervan te genieten.

Eisende partij is het niet eens met deze beslissing. Eisende partij erkent dat hij over een contract van onbepaalde duur beschikt en betwist niet dat zijn inkomen hoger is dan het leefloon, maar eisende partij vindt geen privéwoning om te betrekken. Eisende partij zoekt al sedert februari 2022 tevergeefs naar een geschikte privéwoning. De bestreden beslissing voldoet niet aan het redelijkheidsbeginsel, nu het onmogelijk is om binnen een termijn van één maand een huurwoning te vinden. Als eisende partij geen dak meer boven zijn hoofd heeft, dreigt hij zijn attest van immatriculatie niet meer te kunnen verlengen en dan zou hij ook niet langer een bewijs hebben om te mogen werken.

3.4.4.2.

Uit de voorgelegde stukken en de uitdrukkelijke bevestiging van eisende partij blijkt dat eisende partij over een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur beschikt. Daarnaast erkent eisende partij dat hij over een netto-maandloon beschikt dat hoger ligt dan het leefloon. Dit betekent dat eisende partij in principe voldoet aan de materiële voorwaarden die het KB van 12 januari 2011 vooropstelt in artikel 9 en dat hij in de voorwaarden zou kunnen zijn om de verplichte plaats van inschrijving op te heffen in toepassing van artikel 10 van dat KB.

De opheffing van de verplichte plaats van inschrijving zorgt ervoor dat aan de aanvrager van internationale bescherming geen materiële hulp meer wordt verschaft op grond van de Opvangwet, maar de aanvrager kan zich in principe wel wenden tot het bevoegde OCMW om materiële dienstverlening te ontvangen.

Uit het verslag aan de Koning bij het KB van 12 januari 2011 blijkt dat het KB als doel heeft om, zo evenwichtig mogelijk, het conflict te regelen dat kan ontstaan uit enerzijds, het fundamenteel recht op materiële hulp dat een menswaardig leven moet mogelijk maken en dat de asielzoeker geniet krachtens artikel 23 van de Grondwet en artikel 3, tweede lid, van de Opvangwet, en anderzijds, de inning van professionele inkomsten die hem in staat kunnen stellen om, volledig of gedeeltelijk, een menswaardig leven te leiden.

De vraag stelt zich in dit dossier of de bestreden beslissing voldoet aan deze doelstelling om eisende partij toe te laten een menswaardig leven te leiden.

3.4.4.3.

Het recht op behoorlijke huisvesting maakt deel uit van de rechten om een menswaardig leven te leiden (artikel 23 Grondwet).

Uit de gegevens die eisende partij voorlegt, blijkt dat de zoektocht naar een woning niet evident verloopt. Met zijn stuk 4 en zijn stuk 8¹ toont eisende partij aan dat hij wel zoekt naar een woning en dat hij dat ook reeds deed ruim voordat de bestreden beslissing werd genomen, maar dat deze zoektocht tot op heden nog niet tot een positief resultaat leidde.

Er blijkt een schaarste te zijn aan huurwoningen en de huurprijs voor de goedkopere woningen zouden ook het snelst stijgen (stuk 5 eisende partij). De zoektocht naar een kwaliteitsvolle woning voor alle kwetsbare bevolkingsgroepen verloopt moeilijk, maar in het bijzonder ook voor *erkende* vluchtelingen (zie hieromtrent stuk 6 eisende partij). Deze erkende vluchtelingen stoten op meerdere hinderpalen en dreigen zonder begeleiding in handen te vallen van huisjesmelkers of dakloos te worden of schulden te maken. Erkende vluchtelingen ontvangen een identiteitskaart, wat hun zoektocht in vele gevallen vergemakkelijkt voor potentiële verhuurders. Het blijkt evenwel dat erkende vluchtelingen onvoldoende op de hoogte zijn van de mogelijkheden waar zij willen wonen, omdat ze het land onvoldoende kennen. Ook de taalbarrière en onduidelijkheid over het statuut van de erkend vluchteling zijn hinderpalen opdat erkend vluchtelingen een huurcontract kunnen afsluiten.

Al deze drempels gelden ook en nog (veel) meer voor personen die nog geen beslissing ontvingen omtrent hun aanvraag tot internationale bescherming, zoals eisende partij. Eisende partij is geen

¹ Dit stuk werd neergelegd op de openbare zitting van 15 maart 2023 en betreft een overzicht van de recente inspanningen die eisende partij leverde in zijn zoektocht naar een woning, ingevuld op een formulier van Fedasil strekkende tot een verzoek tot uitstel (bijlage D).

erkend vluchteling, maar een kandidaat-vluchteling / kandidaat-subsidiar beschermd. Aanvragers van internationale bescherming ontvangen, zolang omtrent hun aanvraag tot internationale bescherming geen beslissing is genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen, een attest van immatriculatie dat maximaal 4 maanden geldt. Zij moeten dit attest telkens laten verlengen bij de bevoegde gemeentediensten. Hun verblijfsrecht is daardoor nog meer precair dan dat van erkende vluchtelingen, zodat het vinden van een (kwaliteitsvolle) privéwoning geenszins als vanzelfsprekend is. Immers, als verhuurders op een krappe huurmarkt moeten kiezen tussen een huurder die een onbeperkt recht op verblijf heeft en iemand die mogelijks over een aantal maanden het pand opnieuw zal verlaten, is het niet onwaarschijnlijk dat deze verhuurder zal opteren voor de persoon met een onbeperkt recht.

3.4.4.4.

Verder stelt de rechtbank vast dat uit geen enkel gegeven in het voorgelegde dossier blijkt dat Fedasil eisende partij begeleidt in de overgang naar de maatschappelijke dienstverlening in toepassing van artikel 31 van de Opvangwet bij het nemen van de bestreden beslissing (of later).

Onder deze maatschappelijke begeleiding verstaat de rechtbank dat Fedasil eisende partij ofwel begeleidt in zijn zoektocht naar behoorlijke huisvesting ofwel effectief begeleidt naar andere hulpverlening, zonder dat eisende partij op straat belandt. Het recht op materiële hulp geldt immers voor de volledige duur van de asielprocedure (artikel 6 Opvangwet).

De bestreden beslissing heft de code 207 op, wat in de praktijk betekent dat eisende partij 'in principe' in aanmerking komt voor maatschappelijke dienstverlening bij een OCMW. Dit betekent evenwel niet dat de aanvrager van internationale bescherming, die tot dan toe enkel verbleef in een collectieve opvang en op zich weinig weet over de organisatie van de samenleving in België, weet wat het OCMW voor hem kan betekenen. Het louter doorgeven van informatie over het OCMW volstaat met andere woorden niet om te voldoen aan de begeleiding in toepassing van artikel 31 Opvangwet.

Fedasil moet effectief nagaan of eisende partij omwille van voormelde hindernissen nog wel een leven kan leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, in het bijzonder voor wat betreft zijn recht op huisvesting. Eisende partij dreigt immers tussen twee stoelen te vallen, waarbij hij geen opvang meer krijgt van Fedasil, maar evenmin maatschappelijke dienstverlening ontvangt bij een OCMW. Eisende partij zou door het gebrek aan opvolging daardoor alsnog op straat komen en dus beknot worden in zijn menselijke waardigheid.

De termijn van 30 dagen is sowieso te kort om een eigen woonst te vinden. Fedasil heeft dit ook ingezien en heeft hierna verschillende verlengingen toegestaan, maar dit verandert op zich niets aan het feit dat eisende partij alsnog dreigt om beknot te worden in zijn menselijke waardigheid doordat hij geen woning vindt. Daarbij dreigt eisende partij ook zijn werk te verliezen en dan zal er van zijn zelfredzaamheid helemaal geen sprake meer zijn.

3.4.4.5.

Volgens Fedasil zouden de criteria die in haar instructie van 3 april 2020 'transitie van materiële hulp naar maatschappelijke dienstverlening: maatregelen voor bewoners van collectieve opvangstructuren en begeleiding in de transitiefase' (stuk 5 Fedasil) *mutatis mutandis* gelden voor de personen die een beslissing tot opheffing van de code 207 op grond van tewerkstelling krijgen.

In deze instructie staat dat er gesprekken plaatsvinden met de bewoner over deze transitie: de bewoner zou bijvoorbeeld opvang kunnen krijgen in een individuele opvang (LOI). Eisende partij verblijft thans in een collectieve opvang. De rechtbank stelt vast dat uit het voorgelegde administratief dossier alvast niet blijkt of een dergelijk gesprek heeft plaatsgevonden en of aan eisende partij inderdaad een plaats in een LOI werd voorgesteld of toegekend. De bestreden beslissing noch het administratief dossier maken hier gewag van.

De rechtbank kan Fedasil overigens niet volgen waar zij vooropstelt dat zij de personen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 9 van het KB van 12 januari 2021 op dezelfde manier behandelt als personen die erkend worden als vluchteling. De situatie van een aanvrager van internationaal beschermde en een erkende vluchteling is immers fundamenteel verschillend en maakt dat eisende partij (nog meer) drempels ondervindt in de zoektocht naar gepaste huisvesting, zoals hierboven reeds werd gesteld.

3.4.4.6.

Fedasil wijst nog op het feit dat eisende partij zijn inkomsten verborgen hield.

Op grond van de voorliggende stukken kan de rechtbank niet beoordelen of eisende partij zijn inkomsten 'verborgen' heeft gehouden. In de Opvangwet staat in artikel 15/1 Opvangwet inderdaad ingeschreven dat de begunstigde van de opvang ertoe gehouden is elke nuttige inlichting over zijn toestand te geven, alsook dat hij Fedasil of de partner op de hoogte dient te brengen van elk nieuw gegeven dat een weerslag kan hebben op de hulp die hem wordt verleend. Eisende partij diende dus zijn tewerkstelling ter kennis te brengen aan Fedasil of aan het opvanginitiatief, als hij wist dat dit gegeven een weerslag had op de hulp die hem wordt verleend.

Uit geen enkel voorliggend stuk blijkt dat Fedasil eisende partij bevraagd heeft over een mogelijke tewerkstelling of dat eisende partij geïnformeerd werd dat hij bij een tewerkstelling Fedasil op de hoogte moest brengen.

Er staat overigens niet onmiskenbaar vast dat eisende partij zijn tewerkstelling verborgen hield. Immers, 'verborgen' impliceert dat eisende partij zijn tewerkstelling zou hebben verzwegen, maar houdt geen rekening met het feit dat eisende partij mogelijks niet wist dat hij deze informatie moest doorgeven en op welke manier. Er blijkt in ieder geval niet dat Fedasil deze gegevens heeft opgevraagd of dat eisende partij op de hoogte was van deze informatieplicht.

3.4.4.7.

Rekening houdend met al deze omstandigheden meent de rechtbank dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd: het doel om de begunstigten van materiële hulp sneller te doen uitstromen omdat ze meer zelfredzaam zouden zijn gelet op het (min of meer) duurzame karakter van hun tewerkstelling houdt geen rekening met de voormelde drempels om een geschikte woning te vinden binnen de maand na het betrekken van de bestreden beslissing, temeer omdat niet aangetoond wordt dat de betrokkene ook effectief wordt begeleid opdat zij niet zonder dak boven hun hoofd komen te vallen.

Het aanrekenen van een gepaste bijdrage, rekening houdend met het inkomen van eisende partij, voor het verblijf in een opvangstructuur, in afwachting van de mogelijkheid om een eigen woonst te betrekken, ware een meer gepaste maatregel om rekening te houden met de beroepsinkomsten van eisende partij.

3.5. Kosten van het geding

Behalve wanneer het geding roekeloos of tergend is, wordt Fedasil steeds in de kosten verwezen (artikel 1017, alinea 2 Gerechtelijk Wetboek). Het geding is niet als tergend en roekeloos te aanzien.

De rechter moet ambtshalve het juiste tarief van de rechtsplegingsvergoeding toepassen, behoudens afwijkend uitdrukkelijk procedureakkoord. De rechter kan ook de gerechtskosten vereffenen als partijen nalieten om deze te begroten. Er kan hiervoor ook verwezen worden naar volgende cassatiearresten: Cass. 13 januari 2023, C.22.0158.N en Cass. 16 januari 2023, C.21.0193.F, www.juportal.be.

De geïndexeerde basisrechtspleging voor niet in geld waardeerbare vorderingen voor de arbeidsrechtbank in zaken die onder de toepassing vallen van artikel 1017, alinea 2 van het Gerechtelijk Wetboek bedraagt 163,98 euro (toepassing van artikel 4 en 8 van Koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek).

De bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt bepaald op het tarief dat van toepassing was ten tijde van het inschrijven van het verzoekschrift op de rol (toepassing artikel 4 §2, eerste lid van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Dit tarief was 24,00 euro op 22 december 2022.

UITSPRAAK

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, kamer B6, beslist op grond van voormelde vaststellingen het volgende:

De rechtbank doet uitspraak op tegenspraak en na advies van het openbaar ministerie in de persoon van mevrouw L. PHANG, substituut-arbeidsauditeur.

De rechtbank verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt:

- vernietigt de bestreden beslissing van 23 november 2022;
- zegt voor recht dat Fedasil, voor zover eisende partij inmiddels geen eindbeslissing heeft ontvangen omtrent zijn aanvraag omtrent zijn aanvraag internationale bescherming, aan eisende partij met ingang van 26 december 2022 en verder materiële hulp, met inbegrip van huisvesting, moet verstrekken aan eisende partij, onder de ontbindende voorwaarde dat eisende partij een privéwoning kan betrekken of dat eisende partij via het bevoegde OCMW maatschappelijke dienstverlening onder de vorm van huisvesting kan bekomen.

De rechtbank verwijst Fedasil in toepassing van artikel 1017, lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek tot de kosten van het geding, inzonderheid:

- 24,00 euro bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- aan de zijde van eisende partij begroot op 163,98 euro rechtsplegingsvergoeding;
- aan de zijde van verwerende partij begroot op 163,98 euro rechtsplegingsvergoeding.

Dit vonnis werd gewezen door:

HUYS ANNELIES,	rechter - voorzitter van de kamer,
DEBRUYCKERE MATTHIAS,	rechter in sociale zaken, werkgever,
DEWITTE MARTINE,	rechter in sociale zaken, werknemer-bediende,

bijgestaan door:

DE CLERCK CAROLINE, griffier,

DE CLERCK CAROLINE

DEWITTE MARTINE

DEBRUYCKERE
MATTHIAS

HUYS ANNELIES

en uitgesproken op **ZEVENTIEN MEI TWEEDEUIZEND DRIËNTWINTIG** in openbare zitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, **kamer B6**, door HUYS ANNELIES, rechter - voorzitter van de kamer en bijgestaan door DE CLERCK CAROLINE, griffier.

DE CLERCK CAROLINE

HUYS ANNELIES